

Запах думки (скорочено)

Роберт Шеклі

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Головний герой твору — Лерой Кліві, працює поштарем у майбутньому. У нього є поштоліт-243, на якому Кліві доставляє пошту. Якось він летів не колонізованим зоряним скупченням Сергон і виявив, що його старий корабель сильно нагрівається. Система охолодження не допомагала, тому Кліві зв'язався з поштмейстером Бази. Зв'язок був поганий, а поштмейстер виправдовувався, що просив у керівництва новий корабель. Раптом Кліві побачив, що його пальне у цистернах нагрілося настільки, що його неможливо використовувати. Про це він повідомив поштмейстера і вирішив приземлитися на котрусь планету. У цій зоряній групі не було колоній, що там було, окрім кисню, ніхто не знав. Кліві встиг повідомити, що сідає на З-М-22. Поштмейстер пообіцяв негайно вислати туди рятувальний корабель.

Кліві приземлився на З-М-22, та його корабель майже розплавився. Чоловік зі своєю поштовою сумкою встиг відбігти на сотню метрів, а потім корабель вибухнув. Кліві втратив свідомість, а коли прийшов до тями, побачив, що лежить на схилі невеликого пагорба. Біля себе він побачив тварину розміром з білку, але з темно-зеленим хутром. Тварина не мала ані очей, ані вух. З'явився інший звір, що розмірами й формою тіла нагадував великого вовка, але також зеленого кольору. У цього звіра теж не було ані очей, ані вух. Натомість були могутні ікла. Кліві подумав, що сліпий полює на сліпого. Вовк зловив білку і з'їв, а потім почав наближатися до чоловіка. Коли вовк ощирився біля самого його обличчя, Кліві знову втратив свідомість.

Коли він знову прийшов до тями, був уже вечір. Кліві не розумів, чому вовк не з'їв його. Раптом він побачив недалеко звіра, схожого на пантеру, також без очей і вух. На щастя, вона пішла геть. Кліві зітхнув з полегшенням. Можливо, коли пантера його не бачить... Щойно він подумки вимовив слово "пантера", тварина повернула голову в його бік. Нарешті чоловік здогадався, що тварина відчуває його за допомогою телепатії!

Щоб перевірити свою теорію, Кліві подумки вимовив слово "пантера". Вона грізно загарчала й стрибнула в його бік. Кліві зрозумів, що вовк не з'їв його, бо він втратив свідомість, тобто перестав мислити. Він вирішив не думати про пантеру. Кліві думав про дівчат, кораблі, планети, але це було важко, для цього була потрібна практика.

Коли до пантери лишилося метра півтора, Кліві уявив себе самицею пантери. Самець підійшов упритул і потерся об Кліві. Той старанно думав про те, яка гарна сьогодні погода і який чудовий хлопець цей самець — такий великий, сильний, з такими величезними зубами. Через деякий час самець майнув геть.

Кліві вирішив серйозно подумати. Схоже, тут кожна тварина має характерний

запах думки. Білкам притаманний один запах, вовкам — інший, людині — ще інший. Питання в тому, чи його можна вистежити лише тоді, коли він думає про певну тварину. Чи його думки можна вловити, навіть коли він ні про що конкретно не думає?

Очевидно, пантера, відчула Кліві лише в ту мить, коли він подумав саме про неї. Але це можна пояснити тим, що запах його думок їй був незнайомий і, можливо, збив її з пантелику... цього разу. Треба лише чекати й стежити. Пантера, напевно, не дурна. Просто такий фокус з нею зробили вперше. Кожний жарт удається... один раз.

Чоловік заснув, а зранку дивувався, що ще живий. У залишках корабля він знайшов металевий прут і взяв з собою. На якомусь кущі він знайшов ягоди і поснідав. До полудня він втомився і занепав духом, бо рятувальників досі не було. У небі він побачив птаха, схожого на стерв'ятника.

Згодом він побачив чотирьох вовків, які обережно підкрадалися. Кліві спробував трюк, що врятував його напередодні. Витягнувши з-за пояса металевий прут, він почав уявляти себе вовчицею. Але один із вовків стрибнув на Кліві. Він на льоту вперіщив його прутом, і вовк, ощирившись, відступив. Усі четверо, притиснувшись один до одного, відновили атаку. У розпачі Кліві спробував уявити, що його не існує. Не допомогло. Потім він уявив себе пантерою. Це їх спинило, але вовки не надто повірили йому. На нього знову стрибнув вовк. Кліві збив його з ніг. Потім чоловік уявив себе змією. Вовки одразу відскочили. Він повернувся і побіг геть. Вовки кинулися навздогін, а в небі, передчуваючи поживу, зліталися стерв'ятники. Кліві вирішив перетворитися на птаха. Вовки завагалися. Вони закрутилися на місці, безпомічно підстрибуючи в повітря. Нарешті він вийшов з поля зору вовків. Настав вечір. Кліві був знесилений.

Ввечері Кліві заснув. Зранку він думав, чому ж не прилітають рятувальники. Тільки він згадав про хижаків, як з'явилися пантера і вовки. Пантера рушила до нього. Кліві знову спробував ідею з птахом, але пантера, повагавшись якусь мить, рушила далі. Кліві позадкував до вовків, шкодуючи, що нікуди залізти. От якби поруч була скеля або хоча б пристойне дерево... Але довкола лише кущі!

Кліві прикинувся двометровим кущем. Це трохи допомогло. Але якась пташка сіла на нього і почала довбати його шию. Кліві намагався не вийти з образу, але не витримав, згріб пташку й жбурнув нею в пантеру. Він одразу ж знову перетворився на кущ, але гра була програна. Пантера замахнулася на нього лапою. Він спробував бігти, перечепився об вовка і впав. Пантера загарчала біля його вуха, і тут Кліві зрозумів, що він — труп.

Пантера завагалася. Чоловік почав думати про те, що він лежить мертвий багато днів, тижнів. Тварини відступили. Та тут до нього почав наближатися стерв'ятник. Кліві ледь не розплакався. Невже йому ніщо не допоможе? Чоловік подумав, що тут йому пригодилися б рушниця або принаймні смолоскип.

Кліві одразу зрозумів, що вихід знайдено. Він дихнув вогнем пантері в морду, і та, жалібно скимлячи, позадкувала. Кліві почав поширювати вогонь на всі боки, підпалюючи суху траву й кущі. Чоловік вирішив стати найбільшою пожежею, яка коли-небудь вирувала в цих місцях! Усі звірі кинулися тікати. Кліві міг відчувати страх у

думках тих, хто втікав від нього. Та раптом він відчув на собі дощ і почав гаснути. Тварини обережно поверталися. Кліві останній раз спалахнув і погас. Він зітхнув і втратив свідомість...

Чоловік прийшов до тями у зорельоті. Поштмейстр хвалив його за те, що зберіг сумку з поштою, і розповів, що нагодився вчасно: Кліві був за крок від загибелі, бо горів. Рятувальники увімкнули дощувальну систему корабля лише в останній момент, коли Кліві стояв у центрі величезної степової пожежі. Раптом поштмейстер запитав Кліві: "Слухай... А як сталося, що на тобі немає опіків?"

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу